

νοίκι

νοίκι, το, ουσ. [<μσν. νοίκιν <αρχ. ἐνοίκιον], το νοίκι·

- είμαι στο νοίκι, βλ. φρ. μένω στο νοίκι·

- μένω στο νοίκι, μένω σε σπίτι που το νοικιάζω: «μαζεύω λεφτά ν' αγοράσω ένα δικό μου σπίτι, γιατί κουράστηκα να μένω στο νοίκι»·

- τα νοίκια τρέχουν ή το νοίκι τρέχει ή τρέχουν τα νοίκια ή τρέχει το νοίκι, σε κάθε περίπτωση πληρώνεται, καταβάλλεται: «έχει το κεφάλι του ήσυχο, γιατί ο πατέρας του του άφησε πέντε διαμερίσματα, τα νοικιάζει και τρέχουν τα νοίκια || πρέπει να τελειώσω γρήγορα με την ανακαίνιση του μαγαζιού για ν' αρχίσω πάλι να δουλεύω, γιατί το νοίκι τρέχει».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας